

Casusvoorbeeld - basisscenario

Een natuurlijke persoon (de “klokkenluider“) neemt contact op met de Franse politie en verstrekt deze informatie over frauduleuze activiteiten uitgevoerd door een Oostenrijks-Duits consortium van bouwmaatschappijen, met een gezamenlijk kantoor in Hannover (Duitsland), dat betrokken is bij een groot infrastructuurproject op het vliegveld Charles de Gaulle (nieuwe terminal 4). De klokkenluider meent dat het project deels wordt gefinancierd door de Europese Unie (EU). Volgens de informatie die hij verstrekt, heeft het consortium samengewerkt met een Italiaans ingenieursbureau dat door het consortium is ingeschakeld voor het ontwerp van de inrichting van het sprinklersysteem in de terminal. Daarnaast stelt de klokkenluider dat de documentatie die hij aan de politie kan verstrekken (verschillende kopieën van handmatige bestanden plus een USB-stick) zal bewijzen dat het Italiaanse ingenieursbureau het consortium veel te hoge bedragen in rekening heeft gebracht voor diensten die het zegt te hebben verleend. De klokkenluider stelt voorts dat een deel van het geld dat het Italiaanse bureau heeft ontvangen als vergoeding voor zijn diensten als “kick-back” is betaald aan Armin A., de directeur van het consortium (een Oostenrijks onderdaan die werkzaam is vanuit het gezamenlijke kantoor van het consortium in Duitsland) op zijn persoonlijke rekening bij een bank in Zürich.

Afrondende onderzoeken en gang naar de rechter

De gedelegeerd Europese aanklager (EDP) in Berlijn (Duitsland) is belast met de onderzoeken als behandelend EDP. De volgende personen zijn aangemerkt als verdachten:

- Armin A.: de (Oostenrijkse) verantwoordelijk directeur van het consortium die werkzaam is vanuit het gezamenlijke kantoor van het consortium in Hannover
- Bodo B.: nog een (Duitse) directeur op het gezamenlijke kantoor van het consortium, en naaste medewerker daar van A., die door A. bij de constructie is betrokken toen deze al was opgestart, en die verantwoordelijk was voor het controleren en medeondertekenen van facturen die door A. in behandeling werden genomen
- Carlo C.: de (Italiaanse) medewerker van het Italiaanse ingenieursbureau, werkzaam in Milaan, aan wie A. de “kick-back”-constructie heeft voorgesteld, waarmee hij vervolgens heeft ingestemd
- Dirk D.: een derde (Duitse) directeur op het gezamenlijke kantoor van het consortium, die door A. dan wel B. een aantal keer is gevraagd om facturen mede te ondertekenen, als de ander niet beschikbaar was. Deze bevestigt dat te hebben gedaan, maar daarbij wel te hebben aangegeven dat hij vermoedde dat de facturen te hoog waren. Hij heeft er echter in berust nadat A. hem een horloge van € 3.000,- cadeau had gedaan. D. heeft meegewerkt met het onderzoek en bepaalde relevante bewijsstukken verstrekt.
  - Uit de resultaten van de onderzoeken blijkt dat:
- het project in Parijs deels is gefinancierd door de EU (30% Unie/70% Franse overheidsmiddelen)
- C. verantwoordelijk was binnen het Italiaanse ingenieursbureau voor het opstellen en indienen van de facturen, die in totaal zo'n € 100.000,- te hoog waren
- C. heeft geregeld dat een bedrag van ca. € 50.000,- valselijk is gedeclareerd als vergoeding door een Zwitsers adviesbureau en dat dit is overgeboekt naar de bankrekening van A. in Zürich
- A. de door hem op zijn Zwitserse bankrekening ontvangen gelden niet bij de belasting heeft opgegeven.
  - Voorts heeft een advocaat van D. contact opgenomen met de behandelend EDP: D. biedt aan om te getuigen tegen de andere verdachten en een deel van de veroorzaakte schade te vergoeden, d.w.z. in elk geval de schade in verband met de door hem mede-ondertekende facturen. In ruil daarvoor vraagt hij de rechtzaak tegen hem te seponeren.

Vragen:

- Hoe moet de behandelend EDP zijn/haar zaak tegen de vier verdachten afronden?
- Wat zouden de exacte telastleggingen zijn?
- Wat zou de bevoegde rechterlijke instantie zijn?
- Welke stappen zou de behandelend EDP intern binnen het EOM moeten nemen?